

پرواز را به خاطر بسیار؛ پرنده مُردنی ست پرشکوه باد روز پیشمرگ کومه‌له

فرخ معانی

۳۱ سال پیش ۳۱ خرداد ۱۳۵۷ رفیق سعید معینی در نبردی با ارتش بعث در کنار پیشمرگان اتحادیه میهنی جان باخت تا برای همیشه پرواز را به خاطره‌ها بسپارد. کاک سعید سرفافله کاروانی شد که با پیش مرگ شدنشان از آرمانهای انسانی همچون، برابری، آزادی، رفع هر نوع ظلم و ستم و استثمار، احقاق حقوقهای پایمال گشته همچون حق تعیین سرنوشت ملتها، رفع تبعیض در همه ابعاد اجتماعی آن، و . . . به دفاع برخاستند.

گرامی داشت از این روز فرصتی است تا بار دیگر فداکاریهای این دلاوران در راه رسیدن به اهداف والای انسانیشان را ارج نهیم، و بار دیگر پیمانمان را با بستگان‌شان تازه کنیم، و بگوئیم یاد عزیزان شما و رفقای ما مشوق جوانان مبارزی است که بر علیه ظلم و ستم مبارزه می‌کنند. در تاریخ جوامع و ملت‌های جهان بسیارند آنانی که بر علیه ظلم و ستم برخاستند و زندگی و جانشان را فدای زندگی عاری از ظلم و ستم نسلهای آینده کردند. در سرزمین ما سالهاست که نسل بدنبال نسل پیشمرگ همدیگر می‌شوند تا بلکه روزی آید که دیگر فرزندان این سرزمین نیازی به فدا کردن خود برای آسایش فرزندان‌شان نداشته باشند.

بر بستر تاریخ دور و دراز پیشمرگاییتی در کردستان، پیشمرگ کومه‌له سنت تازه‌ای محسوب می‌شد. او تنها جنگجوی دلیر که در برابر زورگویی دشمن ایستادگی می‌کند نبود. او انسانی: از خود گذشته، فداکار، سیاسی، عادل، و یار و یاور زحمتکشانش بود. او دارای افکاری تازه، ایدئولوژی انقلابی و دورنمایی انسانی بود. پیشمرگ کومه‌له نه تنها برای کسب حق تعیین سرنوشت ملت بلکه برای بنیان نهادن جامعه‌ای مبارزه می‌کرد که در آن استثمار انسان به دست انسان برای همیشه رخت بر بسته باشد. او رفاه و آسایش مردم را طلب بود. جامعه‌ای عاری از ناهنجاریهای اجتماعی را آرزو می‌کرد. جامعه‌ای که برابری زن و مرد در آن معیاری برای سنجش دمکراسی و آزادی باشد.

در صفوف پیشمرگان کومه‌له کم نبودند رفقای که از دیگر نقاط ایران با همان عقاید و برای بدست آوردن همان آرزوهای انسانی مبارزه می‌کردند. پیشمرگ کومه‌له چه زن، چه مرد، چه کرد و چه غیر کرد، همه و همه از یک منافع دفاع می‌کردند و آن منافع کارگران و زحمتکشانش بود. یک آرزو داشتند و آن دیدن جامعه‌ای عاری از ظلم و استثمار بود.

در این راه بسیاری از پیشمرگان کومه‌له جانباختند و بسیاری برای همیشه محروم از زندگی با جسمی سالم گشتند. مادران و پدران زیادی جگر گوشه‌هایشان را از دست دادند و خواهر و برادرانی در غم عزیزانشان ماتم گرفتند. اما امیدشان را از دست ندادند. آرزوی رسیدن به آزادی و برابری هنوز انگیزه پیشمرگ شدن است و تا زمانی که این انگیزه وجود دارد مبارزه برای بدست آوردنش هم وجود خواهد داشت.

پرشکوه باد روز پیشمرگ کومه‌له

برقرار باد سوسیالیسم

۲۹ خرداد ۱۳۸۹